

Kan vi ikke se skoven for bare træer?

(Foto Dan Christophersen)

The missing link

Det er vistnok en kendt sag, at skattelettelser gør alting billigere, undtagen jorden, der bliver dyrere, fordi jordkøberne så har mere at købe for. Knap så kendt er det modsatte, at skatteforhøjelser gør alting dyrere, undtagen jorden, der bliver billigere, fordi jordkøberne så har mindre at købe for.

Jo mindre skat på arbejde, des større jordværdier – og jo mere skat på arbejde, des mindre jordværdier! **Arbejdets beskatning trykker altså jordværdierne – jo højere, des værre!**

Begrebet ”jord” adskiller sig således fra arbejdsskabte værdier derved, at markedets prisdannelse gennem udbud og efterspørgsel ikke gælder for jord – som naturgiven kan der jo ikke produceres mere af den!

Opgaven er derfor at forhindre, at skattelettelser således arbejdsfrit gennem den blotte besiddelse privatkapitaliseres til dyrere jord. Dette kan kun forhindres ved - på basis af et totalt skattestigningsstop - at skyde en grundskyld (*the missing link*) ind imellem skatter og jordpriser

således, at når skatterne sænkes, og jordværdierne derved stiger, så stiger grundskylden til samfundet tilsvarende.

I stedet for som nu at blive bundet i dyrere jord til fordel for finansindustrien, slår skattelettelsen på den måde igennem til fordel for alle. Der indledes hermed en positiv cyklus, hvor skattelettelser, jordprisstigninger, stigende grundskyld, nye skattelettelser og så fremdeles afløser hinanden - - indtil der efter 25-30 års forløb ikke er mere arbejdsbeskatning tilbage!

Vi har da fået det, der kaldes ”fuld grundskyld”, i stedet for beskatning af arbejdet og dets produkter, og i stedet for renter og afdrag til den arbejdsfrie lånekapital, der med den private ejendomsret til de samfundsskabte jordværdier, snylter på disse.

Desværre overser politikere, økonomer og medier den ovennævnte økonomiske kendsgerning, at beskatningen af arbejdet og dets produkter trykker jordværdierne. Heraf følger jo, at jo mere skat, der forsvinder med grundskyldens gradvise indførelse, des højere bliver derfor jordværdierne, grundskyldens hovedstol.

Et fald fra nu ca. 42 % arbejdsbeskatning over 25-30 år til nul % vil betyde, at de samfundsskabte jordværdier gradvist vil øges enormt, samtidig med at de via grundskylden løbende bliver inddraget til skattelettelser og udbetalt til alle borgere, efter at de retsmoralsk begrundede samfundsopgaver er betalt – i stedet for som nu at skulle forrentes og afdrages til den snyltende finansindustri.

Hvorfor betale to gange, når man kan nøjes med én?

Grundlæggende politiske betragtninger.

Ethvert samfund er bygget op omkring to grundlæggende processer: en **skabende** og en **forbrugende**. Og et samfund skal ikke være ret stort, førend der imellem disse to opstår en **Forde- lende** proces – det, vi kalder politik.

Når denne fordelingsproces i vore dage bliver mere og mere indviklet, er det et tegn på, at der omkring den politiske behandling af de to basale processer i tidens løb er sket noget, der ikke er i overensstemmelse med virkeligheden – hvis det da er retfærdighed, der skal være grundlag for den! Den skabende proces, produktionen, består af to elementarfaktorer: Naturgivent (jord og råstoffer) og *Menneskeskabt* (håndens såvel som åndens arbejde).

Den forbrugende proces, forbruget, består ligeledes af to elementarfaktorer: *Den Offentlige* og *den Private sektor* (fælles-skabet og det enkelte menneske).

Elementarfaktorernes basale udgangsligning, som det er den politiske opgave at omsætte til praksis, ser derfor således ud: $N+M = O+P$ (Naturgivent + Menneskeskabt produktion =

Offent-
ligt + Privat forbrug).

Når der er to faktorer på hver side af lighedstegnet, er der fire politisk-teoretiske løsninger, idet "Midten" i det gængse politiske liniebillede mellem den socialistiske venstrefløj og den kapitalistiske højrefløj - hvor al produktion pr. definition er h.h. offentligt eje eller privat eje - nu opløses i to: den velkendte socialliberale midterløsning (OM+PN = Off. eje af det Menneskeskabte og Privateje af det Naturgivne) og den næsten ukendte retsliberale løsning (PM+ON = Privateje af det Menneskeskabte og Off. eje af det Naturgivne).

Den politiske arena er hermed i virkeligheden en firkant, og liniebilledet er et falsum, der katastrofalt har vildledt den politiske udvikling ved at skjule, at man naturligtvis kan være halvt socialistisk og halvt kapitalistisk på to modsat forskellige måder, en socialliberal og en retsliberal.

Da det netop er det retfærdighedsbærende system, retsliberalismen, der er blevet udelukket, har menneskeheden endnu til gode at opleve den kædereaktion af positive synergier, der langsomt, men sikkert vil kunne afløse det kaos af negative synergier, som de tre andre systemer er ansvarlige for.

Sidst og værst den forræderiske socialliberalisme – de gode viljers barmhjertighedspolitik, der selv skaber de problemer, den foregiver at løse, fordi den finansierer barmhjertigheden med uretfærdigt fremtvungne midler: skatter af arbejdsudbyttet i stedet for skyld af naturgrundlaget!

Andre partiers mening om det retsliberale syn.

Historisk har såvel det Radikale Venstre som Socialdemokratiet haft grundskyldstanker med i deres politik. F.eks. var fuld grundskyld nævnt i Socialdemokratiets berømte partiprogram fra 1945 "Fremtidens Danmark". Og Det Radikale Venstre havde fuld grundskyld på deres første program ved partiets stiftelse i 1905, især fordi partiet også var husmændenes talerør. Men det er for længst gledet ud af partiets bevidsthed.

Lejlighedsvis er der politikere, som i et kortvarigt lysglimt foreslår "skat på immobiler" eller taler om at "lette skatten på arbejde" - men som regel uden dybere sans for det rette ejendomsretsbegreb og skellet mellem de natur- og samfundsskabte og de arbejdsskabte værdier.

Senest har partiet "Alternativet" gennem partiets leder Uffe Elbæk (i maj 2018) været fremme med ideer om, at man ikke skal kunne eje sin egen jord; men den bør lejes af f.eks. andelsselskaber. Desværre er det efter vores mening en uheldig og lidet gennemtænkt tankegang, da "andelsselskaberne" jo blot vil være en ny klasse af jordejere, måske nok lidt bredere end den nuværende; men jo stadig ikke omfattende alle. Desuden blev det fremsat, så det mindede om konfiskation og socialisme eller i al fald blev opfattet således. Det er jo ikke selve ejendomsretten

eller retten til at overdrage og disponere, der er "skurken"; men den private indkassering af jordrenten. Privat ejendomsret til jordrenten betyder, at det "regner med pengesedler fra himlen" ned til jordejerne, ikke mindst i de store byer. Og fuld grundskyld betyder, at samfundet samler disse pengesedler op, før de skaber ufortjent ulighed. Herudover behøver man ikke at gøre noget som helst.

Men naturligvis må vi også lige tale om Danmarks Retsforbund, der i øvrigt har skiftet navn til "Retsforbundet - Danmarks bæredygtige parti" - måske for at tilpasse sig tidsånden og den moderne sprogbrug?

En del af de personer, som støtter og bakker op om Retsliberalt Forum, er tillige medlemmer af Retsforbundet, da det efter partiprogrammet er tættest på vore tanker - selv om der dog er nogle vigtige forskelle, ikke mindst, at Retsforbundet åbner op for fortsat beskatning af arbejds lønninger og produktion. Man er bange for, at "grundskylden ikke kan slå til". Det er vist især fordi man mangler øje for, at en nedsættelse af de nuværende skatter vil være en fordel for al ærlig virksomhed, en fordel, som "bundfælder" sig i grundskylden, så den stiger, efterhånden som skatterne falder.

Men også i det daglige arbejde er der forskel. Det virker som om Retsforbundet i nogen grad har tabt den principielle synsvinkel (som jo gør partiet unikt). Skal man kort udtrykke disse grundtanker, er slagordene "Fuld grundskyld" - "Personlig frihed" - "Frihandel" - "Statsmagts begrænsning" gode pejlemærker. I stedet bevæger partiet sig for meget ind på dagligdagens symptombehandling (som jo er de øvrige partiers varemærker). Måske fordi man herved øjner en "genvej" til vælgertilslutning?

Nuvel, der er ikke noget i vejen med at bruge eksempler fra dagligdagen og fra døgnets politik, men de bør altid kobles til grundideerne og stå på denne den rette hovedhjørneste. Og denne hovedhjørneste bør være det fremherskende element - det er den grundvold, som skal lægges under samfundet.

Det er vort håb, at Retsforbundet og andre partier mere og mere vil satse på det helt grundlæggende - som historisk altid har været det, som (efter lange kampe) har bevæget lande og samfund fra et retfærdighedstrin til et højere.